

Nykyinen kypärän käyttöä korostava liikenneturvallisuusvalistus on ongelmallista. Ihmiset eivät pyöräile, koska se koetaan vaaralliseksi.

Pyöräily kannattaa aina – vaikka ilman kypärää

Toimittaja **Kari Pitkänen** kysyi kolumnissaan (AL 7.6.) miksi pyöräilykypärää inhoetaan?

Yksilöillä on erilaisia syitä, miksi kypärää ei haluta käyttää: sitä on hankala kuljettaa, koska se ei mahdu laukkuun, se pilaa tyylin tai sitä ei yksinkertaisesti ole. Vaikka kypärä olisikin aina päässä, niin se ei estä yhtään onnettomuutta, vaan korkeintaan lieventää vahinkoja.

Tärkeintä on etteivät ihmiset jätä pyöräilemättä kypärän tai kypärättömyyden takia. Kansanterveyden näkökulmasta pyöräilystä saatavat terveyshyödyt peittoavat ylivoimaisesti pyöräilyonnettomuuksista aiheutuvat haitat. Suomessa kuolee vuosittain parikymmentä pyöräilijää, mutta poljetut kilometrit tuottavat rutkasti enemmän lisää elinvuosia kuin onnettomuuksissa menetetään.

NYKYINEN kypärän käyttöä korostava liikenneturvallisuusvalistus onkin ongelmallista: se heikentää kansanterveyttä, sillä ihmiset jättävät pyöräilemättä, koska pyöräily koetaan vaaralliseksi. Tutkimuksissa on myös todettu kypärän käytön aiheuttavan valheellisen turvallisuuden tunteen ja johtavan suu-

rempaan riskinottoon liikenteessä.

Pyöräily on liikennemuotona turvallinen, terveyttä edistävä, kätevä ja hauska.

Nopein keino parantaa pyöräilyn ja jalankulun turvallisuutta on alentaa katujen nopeusrajoituksia. 30 kilometrin rajoitusalueilla sattuvat kuolemaan johtaneet kävelijöiden tai pyöräilijöiden onnettomuudet ovat harvinaisia.

Turvallisuutta voidaan parantaa myös rakentamalla selkeämpiä risteyksiä.

NYT PYÖRÄILIJÄN on erittäin hankala hahmottaa missä ajaa. Tämä johtaa siihen, että autoilijalle on täysin mahdotonta tietää minne pyöräilijä on menossa. Ei ihme, että valtaosa vakavista pyöräilyonnettomuuksista sattuu risteyksissä.

Liikennesuunnittelijat näkevät pyöräilijät nopeina jalankulkijoina ja olettavat, että kaikki liikenteessä liikkujat tuntevat täydellisesti epäselvät väistämissäännöt. Säännöt, niiden tuntemus ja nykyinen liikennemympäristö eivät kohtaa.

Pitkällä aikavälillä kävelyn, pyöräilyn ja joukkoliikenteen suosiminen yhdyskuntasuunnittelussa ja autoilun osuuden vähentäminen lisää merkittävästi pyöräilijöiden

TAUSTA

Kypärä päähän

- Toimittaja Kari Pitkänen suosittelee kolumnissaan kypärän käyttöä (AL 7.6.).
- Hänen mukaansa jo arkijärki sanoo, että pää kestää sitä paremmin, mitä enemmän materiaalia sen ja asfaltin välissä on pään iskeytyessä katuun.
- Vammoja pyöräilijöille sattuu jopa 30 000 vuodessa, vaikka vain kymmenesosa – vakavimmat tapaukset – päättyy virallisiin vahinkotilastoihin.
- Pyöräilykypärä ei ole yksityisasiä: jos telot pääsi, perheesi ja ehkä kymmenet ihmiset kärsivät ympärilläsi. Joku muu maksaa hoitosi ja kuntoutuksesi.
- Pitkäsen mukaan päätös jättää käyttämättä kypärää on itsekäs teko.

ja kävelijöiden turvallisuutta. Mitä enemmän pyöräilijöitä on, sitä paremmin autoilijat osaavat huomioida heidät:

Tanskassa ja Hollannissa satuu jokaista miljoonaa pyöräilykilometriä kohden yli puolet vähemmän kuolemaan johtaneita onnettomuuksia kuin Suomessa.

KYPÄRÄN käyttö on suositeltavaa lapsille ja vanhuksille. Valtaosa pyöräilykuolemista sattuu joko alle 15-vuotiaalle tai yli 55-vuotiaalle. Myös vauhtilajien harrastajille kuten maantie- tai maastopyöräilijöille kypärän käyttö on järkevää.

Yksilötasolla jokainen pyöräilijä voi lisätä omaa turvallisuuttaan opettelemalla turvallisen ajotavan, sovitamalla ajonopeuden tilanteen mukaan ja olemaan valmis joustamaan omista oikeuksistaan.

Hyvä tapa oppia turvallista pyöräilyä käytännössä on osallistua Tampereen polkupyöräilijöiden ja Kaupin kanuunoiden järjestämille katuajokoulutuksille. Seuraava koulutus on 2.7. kello 17.30 Laikun lavalla.

Koulutuksessa ei ole kypäräpakkoa eikä tule.

MATTI KOISTINEN

puheenjohtaja

Tampereen polkupyöräilijät ry